

тежательтъ на кораба се изплашилъ. Лѣкарътъ, който придружавалъ парахода, не познавалъ обичаитѣ, и намѣрилъ, че всички сж отровени отъ неизвестна отрова. Само капитанътъ на парахода разбралъ, каква е работата, и, следъ като държалъ дълга речъ на болнитѣ, казалъ имъ, че ще ги излѣкува съ магия, която да унищожи магията на свещената гора. Болнитѣ отговорили, че за да оздравятъ, трѣбва да се жертвува една коза, да се погребе въ гората и да се заобиколи гроба ѝ съ три реда камъни. На парахода нѣмало коза, нито пъкъ могло да се намѣри такава изъ близкитѣ острови. А положението на болнитѣ ставало все по-лошо. Трѣбвало хората да се спасятъ на всѣка цена. Най-после капитанътъ прибѣгналъ до хитрость Той сковалъ на бърза ржка отъ дърво скелетъ на една коза, облѣкълъ го съ платъ, полепенъ съ вълна, и козата била готова. Въ гушата ѝ турили мѣхуръ, пъленъ съ червено мастило. Съ голѣмъ шумъ и лудории козата била донесена предъ болнитѣ туземци, които не подозирали, че това е изкуствено животно, пробили мѣхура и всичко станало, което било нужно да се направи магията. Нѣколко часа следъ това болнитѣ почнали да се съвзиматъ и дошли на себе си. Суевѣрието и страхътъ отъ духоветѣ може да накара тѣзи хора да заболѣятъ смъртно.

Когато първитѣ европейци слѣзли по брѣговетѣ на тѣзи острови, туземцитѣ ги помислили за богове и почнали да имъ принасятъ жертви и подарѣци. Страхътъ отъ бѣлитѣ богове билъ толкова голѣмъ, че всички падали на колѣне, когато се появявалъ нѣкъде европеецъ. Този страхъ обаче скоро изчезналъ. На единъ отъ островитѣ се разболѣлъ единъ европеецъ матросъ и скоро починалъ. Тѣлото